

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Nu er der ikke nogen, der lukker seminarier for deres fornøjelses skyld. Baggrunden for, at det overhovedet er kommet på tale, er naturligvis, at der er overkapacitet.

Det er nemt for Socialdemokrater, SF'ere m.fl. at gå rundt og sige, at det er det forkerte valg eller de forkerte, der er valgt ud. Det er nemt at sige, og det er sikkert også populært mange steder. Må vi andre dog så ikke få at vide, om der – det kan da ikke udelukkes – måske er nogle, det kan man altid diskutere, der var mere velegnede til lukning? Må vi dog ikke bede den socialdemokratiske ordfører eller fru Helle Degn sætte navn på? Kom og sig: Det og det seminarium af dem, der er foreslået nu, ønsker vi at bevare, mod at man til gengæld lukker det og det.

Det andet er hykleri, så det basker. Man forsøger at foregøgle befolkningen, at man ser positivt på nogle ændringer, men i det øjeblik der skal træffes en beslutning og der skal sættes navn på, kravler man ned i et musehul.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Der er noget, hr. Dohrmann ganske har misforstået. Der er ikke nogen, der har gået rundt i terrænet og har peget navne ud, af den simple grund at man føler, at det område her er behandlet så sjofelt, at man – det vil hr. Dohrmann kunne se af SF's ændringsforslag – mener, at dette Folketing bør besinde sig på, hvad det er, man har foretaget sig.

Derfor har vi stillet forslag om, at de 12 dage, som forretningsordenen rummer mulighed for, bør Folketinget og Folketingets Uddannelsesudvalg give sig selv som den tid, hvor vi afsøger, om det er korrekt, at det er de seminarier, som f.eks. har dårlige bygninger, Folketinget nu indstiller til lukning. Vi synes, at det ville være en værdig måde for Folketinget at behandle dette store område på, som har været igennem så mange rystelser i de seneste år.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

For det første skal jeg sige, ikke direkte til hr. Dohrmann, men i al almindelighed om hr. Dohrmanns tilstedeværelse og optræden på

denne scene i denne sag, at jeg synes, det er pinagtigt, at den borgerlige regering, denne smalle regering baserer Danmarks uddannelsespolitik på Fremskridtspartiets deltagelse, som kun har ét formål med deres uddannelsespolitik: planløshed.

De siger rundt omkring i de debatter, jeg har deltaget i på flere af landets store seminarier, at vi lige så godt kunne lukke alle lærerseminarierne. Så kunne vi lukke dem op igen, når vi havde brug for dem. Det er Fremskridtspartiets udgangspunkt for en uddannelsespolitisk og en seminariepolitisk plan.

Jeg kan ikke forstå, at regeringen er sunket så dybt, at den nu er nødt til at basere sig på Fremskridtspartiets stemmer i denne for Danmark og for undervisningsverdenen så vigtige sag.

Så spørger hr. Dohrmann mig, om man må få at vide, hvad Socialdemokratiet vil lukke. Socialdemokratiet vil ikke deltage i sådan et offentligt pingpongspil om meget betydningsfulde institutioner. Vi vil meget gerne deltage meget aktivt og konstruktivt i en uddannelsespolitisk dialog om, på hvilken måde vi sikrer en fornuftig uddannelse af lærerne i de kommende år, med hvilken størrelse og hvor.

Der er ingen plan i det, der er foregået nu. Det er det, landet er oprørt over, og det burde også hr. Dohrmann kunne finde ud af. Der er kaos rundt omkring i Danmark. Man forstår ikke, der ikke er hoved eller hale på den beslutning, der her er blevet truffet. Det skal hr. Dohrmann ikke forsøge at argumentere med, for det er der ingen der kan se.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Kun til identitetsspørgsmålet! Det bliver ikke rigtigere af, at fru Helle Degn gentager det, og at det står i alle aviser.

Det er ikke tre nye seminarier, der er kommet ind i løsningen. Det er ét seminarium, der er kommet ind i løsningen. Der er i forslaget nævnt 18, og løsningen holder sig inden for de 18 undtagen på ét punkt.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg gentager, hvad jeg sagde før, at spørgsmålet om identitet er afgjort af formanden, og derefter beder jeg om, at man retter sig herefter.